

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 92/13

Luksemburg, 18 lipca 2013 r.

Wyroki w sprawach C-201/11 P, C-204/11 P i C-205/11 P
UEFA i FIFA / Komisja

**Trybunał oddalił wniesione przez FIFA i UEFA odwołania od wyroków Sądu
w przedmiocie transmisji telewizyjnych rozgrywek mistrzostw świata i mistrzostw
Europy**

*Chociaż wyroki te obarczone są naruszeniami prawa, to jednak naruszenia te nie miały wpływu na
wydane w tych sprawach rozstrzygnięcia*

Dyrektywa dotycząca wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej¹ zezwala państwom członkowskim na wprowadzenie zakazu transmisji na prawach wyłączności wydarzeń, które państwa te uznają za wydarzenia mające doniosłe znaczenie dla społeczeństwa, jeżeli poważna część widowni w tym państwie członkowskim zostaje w ten sposób pozbawiona możliwości oglądania tych wydarzeń w ogólnie dostępnej telewizji.

Fédération internationale de football association (FIFA) jest organizatorem turnieju finałowego mistrzostw świata w piłce nożnej („mistrzostwa świata”), a Union des associations européennes de football (UEFA) jest organizatorem turnieju finałowego mistrzostw Europy w piłce nożnej („mistrzostwa Europy”). Sprzedaż praw do transmisji telewizyjnych tych rozgrywek stanowi istotne źródło przychodów wskazanych organizacji.

Belgia i Zjednoczone Królestwo sporządziły odnośne wykazy wydarzeń uznanych za mające doniosłe znaczenie dla społeczeństw tych państw. W wykazach tych ujęto w szczególności, w odniesieniu do Belgii, wszystkie mecze turnieju finałowego mistrzostw świata, a w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa – wszystkie mecze turniejów finałowych mistrzostw świata i mistrzostw Europy. Wykazy te zostały przesłane Komisji, która stwierdziła, że są one zgodne z prawem Unii.

FIFA i UEFA zaskarżyły te decyzje przed Sądem, kwestionując okoliczność, że wszystkie te mecze mogą stanowić wydarzenia o doniosłym znaczeniu dla społeczeństw tych państw. Ponieważ Sąd oddalił² ich skargi, wniosły one odwołania do Trybunału Sprawiedliwości.

W ogłoszonych dzisiaj wyrokach Trybunał przypomniał przede wszystkim, że wyznaczenie przez dane państwo członkowskie określonych wydarzeń jako wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa i wprowadzenie zakazu ich transmisji na prawach wyłączności stanowi ograniczenie swobody przepływu usług, swobody przedsiębiorczości, swobody konkurencji i prawa własności. Ograniczenia te są jednak uzasadnione celem, jakim jest ochrona prawa do informacji i zapewnienie szerokiego dostępu widowni do telewizyjnej relacji owych wydarzeń.

W tym kontekście Trybunał podkreślił, że określenie takich wydarzeń leży wyłącznie w gestii państw członkowskich i że rola Komisji w tej dziedzinie ogranicza się do zbadania, czy przy wykonywaniu swych dyskrecyjnych uprawnień państwa te postępowały zgodnie z prawem Unii. Tak więc jeśli dane wydarzenie zostało w sposób ważny uznane przez zainteresowane państwo członkowskie za wydarzenie o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa, to Komisja powinna

¹ Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, s. 23), zmieniona dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz.U. L 202, s. 60).

² Wyroki Sądu z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawach [T-385/07](#), [T-55/08](#) i [T-68/08](#) FIFA i UEFA przeciwko Komisji, zob. także [komunikat prasowy nr 9/11](#).

przeprowadzić ograniczoną kontrolę tej decyzji, w szczególności zaś zobowiązana jest zbadać wyłącznie te spośród jej skutków dla uznanych w prawie Unii swobód i praw, które wykraczają poza skutki nierozzerwalnie związane z dokonaniem takiej kwalifikacji.

Trybunał stwierdził następnie, że nie wszystkie mecze turniejów finałowych mistrzostw świata i mistrzostw Europy mają jednakowe znaczenie dla odbiorców, gdyż meczami skupiającymi szczególną uwagę są decydujące mecze z udziałem najlepszych drużyn – takie jak finały czy półfinały – oraz mecze z udziałem drużyny narodowej. W konsekwencji **turnieje te należy uznać za wydarzenia, które co do zasady dzieli się na różne mecze lub etapy, przy czym nie wszystkie te mecze lub etapy muszą zostać zakwalifikowane jako wydarzenia o doniosłym znaczeniu.**

W tym kontekście Trybunał stwierdził również, że wbrew rozumowaniu przedstawionemu w wyrokach Sądu, **państwa członkowskie są zobowiązane do poinformowania Komisji o powodach, dla których uważają one, iż turniej finałowy mistrzostw świata lub mistrzostw Europy stanowi jedno wydarzenie, które w całości należy uznać za wydarzenie o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa danego państwa.**

Niemniej jednak **błędy te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.** W oparciu o informacje dostarczone przez FIFA i UEFA i przy uwzględnieniu konkretnej percepcji widzów ze Zjednoczonego Królestwa i Belgii, Sąd stwierdził bowiem, że wszystkie odnośne mecze obu tych turniejów finałowych w rzeczywistości budziły wśród tych widzów zainteresowanie wystarczająco duże, by można było uznać, iż mecze te są częścią wydarzenia o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa. W szczególności z akt sprawy wynikało z jednej strony, że turnieje te są w całości zawsze szczególnie popularne nie tylko wśród tych osób, które zazwyczaj śledzą rozgrywki piłkarskie w telewizji, ale także dla szerokiej publiczności. Z drugiej strony rozgrywki te były tradycyjnie transmitowane w tych państwach członkowskich w ogólnodostępnej telewizji.

Trybunał orzekł wreszcie, że ze względu na ograniczone uprawnienia Komisji w dziedzinie kontroli określania przez państwa członkowskie wydarzeń jako wydarzeń o doniosłym znaczeniu i pogłębioną wiedzę nadawców o powodach uzasadniających taką kwalifikację, Komisja może uzasadnić swą decyzję w przedmiocie sporządzonego przez dane państwo członkowskie wykazu wydarzeń o doniosłym znaczeniu w sposób zwięzły. Co więcej, jeżeli skutki takiej kwalifikacji dla swobodnego przepływu usług, swobodnej konkurencji i prawa własności nie wykraczają poza skutki nierozzerwalnie związane z uznaniem danego wydarzenia za wydarzenie o doniosłym znaczeniu, szczegółowe uzasadnianie jej zgodności z prawem Unii nie jest konieczne. Tymczasem w niniejszej sprawie nie wykazano, że skutki, jakie uznanie całych turniejów finałowych mistrzostw świata i mistrzostw Europy za wydarzenia o doniosłym znaczeniu wywiera dla swobód i praw przyznanych przez prawo Unii, są w tym względzie nadmierne.

W tych okolicznościach **Trybunał oddalił w całości odwołania wniesione przez FIFA i UEFA.**

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełne teksty wyroków ([C-201/11 P](#), [C-204/11 P](#) i [C-205/11 P](#)) znajdują się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106